

HOMILIE 11 AUGUSTUS 2019

WAAR UW SCHAT IS, DAAR ZAL OOK UW HART ZIJN...

In de aanloop naar de zomervakantie is het een jaarlijkse gewoonte geworden dat de politiediensten waarschuwingen en tips meegeven om onze woningen te beveiligen tegen ongewenst bezoek tijdens langere afwezigheden. Wie onder ons ooit een inbraak meemaakte, weet waarom dit belangrijk is. Maar slachtoffers van deze misdaad zullen ook Jezus' woorden in het evangelie vandaag snel begrijpen en misschien in een ander licht zien.

Waar je schat ligt, daar is ook je hart, zegt Jezus...

Waar ligt onze schat waarop ons hart bouwt? Waar hechten wij belang aan? Zijn het materiële schatten: geld, goederen, bezittingen,...? Ligt onze schat in macht of roem die ons ten deel vallen? Of ligt onze schat in datgene wat wij niet kunnen zien of zelfs niet kunnen vastnemen: liefde, betrokken vriendschappen, gezondheid, dienstbaarheid?

Het evangelie geeft ons vandaag twee leefsleutels mee, twee adviezen om een schat te vinden waarop ons hart verder kan bouwen.

Het eerste advies vraagt ons niet te focussen op het materiële maar om te delen. "Verkoop je bezit en geef het aan de armen". Jezus drukt ons vandaag al snel met de neus op de feiten. De Russische schrijver Tolstoj verwoordt het in één van zijn verhalen als volgt....

"Een rijke man ging sterven. In het leven had hij gemerkt dat bijna alles voor geld te koop was. En dus ging hij ervan uit dat het na dit leven niet anders zou zijn. Hij droeg dus zijn zonen op om hem te begraven met een grote zak goudstukken. Toen hij in het volgend leven aankwam, kreeg hij honger. Bij een engel die voedsel aanbod, koos hij het lekkerste eten uit. Hij wilde betalen met de goudstukken, maar de engel antwoordde: 'je kunt hier niet betalen met het geld dat je bezit, maar alleen met het geld dat je hebt weggegeven'..."

Tolstoj had de evangelische boodschap goed begrepen. Het materiële nemen we niet mee, wat blijft zijn de schatten die we elkaar geven: dienstbaarheid, goedheid, nabijheid.

Het evangelie geeft ons nog een tweede leefsleutel mee: het vraagt waakzaamheid. Het gekke aan het verhaal is dat de waakzaamheid niet wordt gevraagd om één of andere crimineel op heterdaad te betrappen. Neen, het is de Heer zelf die onaangekondigd kan verschijnen. Hoe kunnen we dit stukje evangelie begrijpen en hoe kan dit 'blijde boodschap' zijn?

Toen Lucas zijn evangelie schreef, leefde de eerste christenen in de verwachting dat dat eindtijd elk ogenblik kon aanbreken. Maar het evangelie wil niet enkel een blik op de toekomst geven, noch angst inboezemen. Het gaat over onze inzet hier en nu. Het is de inzet in concrete daden van elke dag die het Rijk van God mogelijk moeten maken.

God zelf heeft de 6e dag de wereld in de handen van de mensen gelegd. Wij zijn in vrijheid geroepen om Gods droom met die wereld waar te maken: onze inzet voor de aarde, zijn bewoners, de natuur, is ons in handen gelegd; wij mogen dit beheren. Het is Gods liefdevolle uitnodiging aan ons. In Jezus hebben wij het levende voorbeeld hoe wij kunnen meehelpen om die wereld te realiseren. Dit besef en dit weten maakt ons tot verantwoordelijke mensen, onze inzet moet conform Jezus' voorbeeld zijn. Gaan wij goed om met medemens en natuur, dan wacht ons een inkijk op het Rijk Gods, dan leven wij in Gods liefde. Behandelen we de aarde, onze medemens slecht, dan zetten wij onszelf buiten Gods liefde.

Waakzaam zijn is ten allen tijde de lampen brandend houden en de lendenen omgord, bijbelse beeldspraak die aangeeft dat wij ten allen tijde bereid moeten zijn tot inzet. Elk uur, elk moment kan de Heer ons tegemoet komen: in de vraag van een arme, een vluchteling, in de steun die een zieke zoekt, in de noodkreet van iemand voor wie het leven zwaar valt.

Elk moment dat God ons onvoorzien tegemoet komt is een vraag om in te gaan op zijn uitnodiging tot werder-liefde.

Petrus is wat overdonderd na deze twee leefsleutels en vraagt Jezus voor wie dit alles bedoeld is. Ook voor ons? Jazeker! En meer nog: wij horen het meer te beseffen dan wie ook.

Maar Jezus is mild: de inzet loopt naargelang ieders vermogen. De ene heeft nu eenmaal meer draagkracht dan de ander. Het volstaat dat onze inzet de weg van onze talenten volgt.

De preventietips van de politie voor onze beveiliging zijn welkom. Maar we vullen ze best aan met beveiligingstips voor het welzijn van onze naasten en van deze wereld.

Op die manier is de schat waar ons hart van volloopt één van gevende liefde.

Hilde Verplancke